

Drahomíra Fialková

24.02.2004

herečka

* 8. listopadu 1923, Sušice – † 11. listopadu 2010, Praha

Herečka Drahomíra Fialková se narodila v Sušici v západních Čechách. O divadlo a hraní se zajímala už jako dítě. První krůčky na prknech, která znamenají svět, udělala v poválečné době, kdy začala hrát v souboru Modrá halena při Zemském oblastním divadle v Liberci. Tady působila v letech 1945 až 1947. Poté získala roční angažmá v Divadle města Žižkova. Díky tomuto působení se dostala také před kameru. Její první film se jmenoval Zelená knížka a zahrála si v něm v roce 1948.

Poté se z Prahy dostala na další oblastní scénu. V letech 1948–1950 hrála v Městském oblastním divadle v Mladé Boleslavi. Jejím manželem se stal herec Jiří Lír, se kterým měla v roce 1951 dceru Kateřinu.

Po narození dcery se několik let věnovala rodině. Do dalšího angažmá v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích nastoupila v letech 1954–1959. Tady hrála spíše jen menší role, ale dostala příležitost pracovat například s režisérem Miroslavem Macháčkem. Objevovala se v klasice i moderním repertoáru (Hamlet, Othello, Radúz a Mahulena, Diplomati). Jedinou větší roli měla ve hře Třetí přání, kterou Jihočeské divadlo uvádělo v sezóně 1958–1959.

Poslední divadelní angažmá potkalo Drahomíru Fialkovou na scéně Východočeského divadla v Pardubicích (1959–1960). Na další jevištní hereckou práci pak rezignovala. Poté několik let působila převážně v Československém rozhlasu, kde zazněl její hlas z řady rozhlasových dramatizací a pohádek. Namluvila také četné komentáře k dokumentům, dobře známá byla posluchačům především jako průvodkyně široce oblíbeného magazínu Meteor. Věnovala se také dabingu a namluvila celou řadu pohádek pro děti.

O jejím spojení s domácím disentem a umělci v exilu se začalo mluvit teprve po roce 1989. Málo se ví, že se také podílela na kompletaci materiálů o práci Jaroslava Seiferta v souvislosti s jeho oceněním Nobelovou cenou za literaturu.

Několikrát si ještě zahrála v sedmdesátých letech v epizodních rolích ve filmu. Hrála např. v kriminálce Vím, že jsi vrah (1971), ve filmech Morgiana (1972), Holka na zabití, Dvojitý svět hotelu Pacifik (1975), Na západní frontě klid (1979), V podstatě jsme normální (1981), v seriálu Sanitka (1984), ve filmu Nejistá sezóna (1987), Poslední motýl (1990) aj. Objevila se také v několika zahraničních filmech a seriálu Duna (2000). Jejím posledním filmem byla Kletba bratří Grimmů (2005).

Byla zakládající členkou pražské poetické scény Viola a nositelkou Senior Prix Nadace Život umělce.